Một Giấc Đời Xưa Thôi Đã Mất

Nhạc: Nguyễn Đình Phùng
Thơ: Nguyệt Trầm

Slow

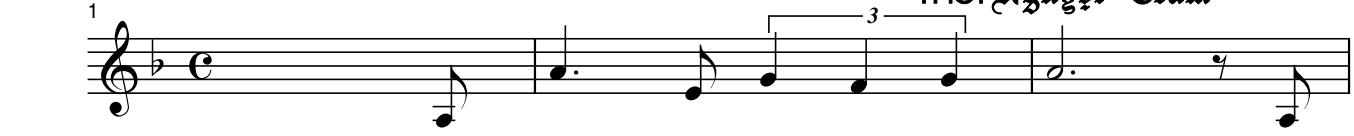

Một giấc đời xưa thôi đã mất. Từ

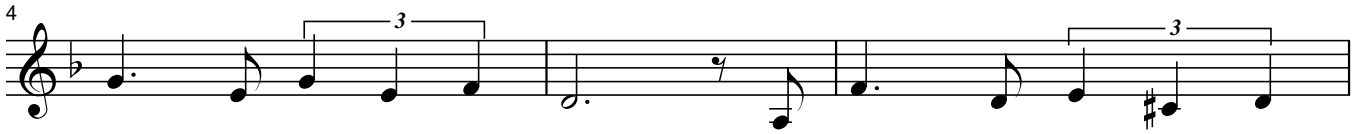

thu vàng úa buổi xa người. Một giấc mộng du buồn hiu

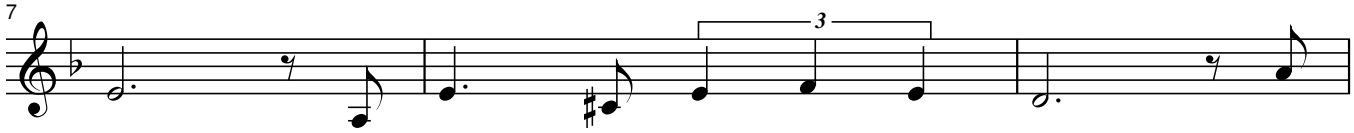

hắt. Từ đêm vụn vỡ bước chân người. Sông

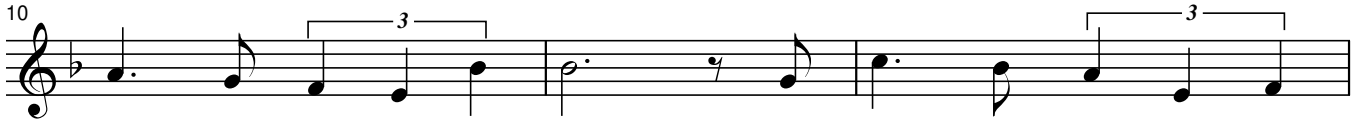

xưa quên chảy về bến cũ. Thuyền bỏ không xuôi giải sóng

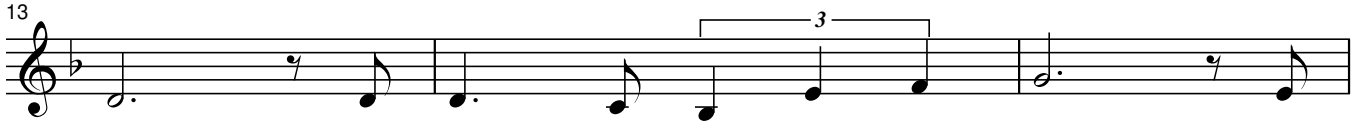

chờ. Chiếc lá vô tình loang bóng nước. Cây

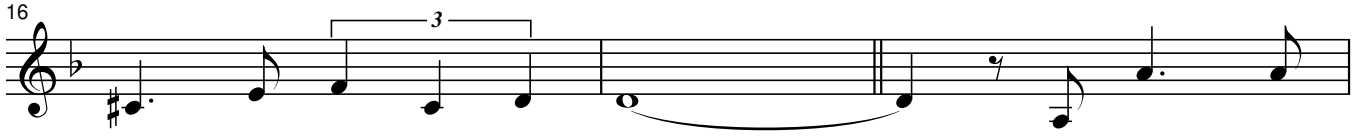

đời lướt thướt hạt mưa thưa. Rồi những nhánh

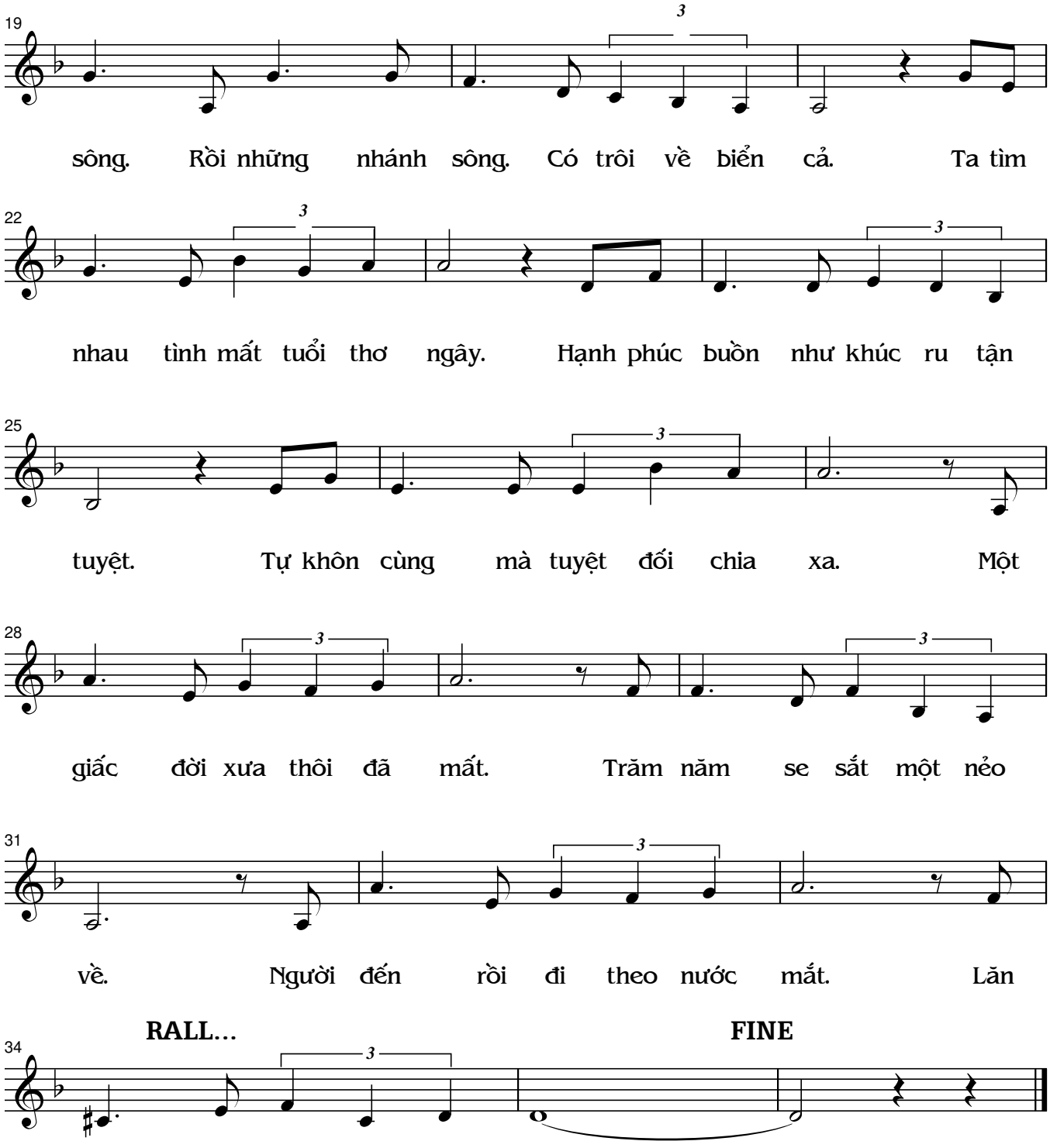
19
sông. Rồi những nhánh sông. Có trôi về biển cả. Ta tìm
22
nhau tình mất tuổi thơ ngây. Hạnh phúc buồn như khúc ru tận
25
tuyệt. Tự khôn cùng mà tuyệt đối chia xa. Một
28
giấc đời xưa thôi đã mất. Trăm năm se sắt một nẻo
31
về. Người đến rồi đi theo nước mắt. Lăn
RALL...
FINE
34
tròn cho dứt một cơn mê.